

BX2179

L3

FONDO EMERITO
VALVERDE Y TELLEZ

PAVLVS PAPA TERTIVS,
Ad perpetuam rei memoriam.

A storalis officij cura , in vniuersum Christi gregem nobis commissa , & diuina gloria ac laudis amor facit, ut ea quæ salutem animalium , & spiritualem earum profectum iuuant , amplectentes , vota eorum , qui aliquid , quod fouere , & nutrire pietatem in Christi fidelibus valeat , a nobis exposcent , ad exauditione gratiam admittamus . Cum ergo (sicut dilectus filius , nobilis vir , Franciscus de Borgia , Dux Gandia , nobis nuper exponi fecit) dilectus filius Ignatius de Loyola , Praepositus Generalis Societatis I E S V , per Nos in Alma Urbe nostra erecta , & per Nos auctoritate Apostolica confirmata ; quedam documenta , sive Exercitia spiritualia , ex factis Scripturis , & yita spiritualis experimentis elicita , composuerit ; & in ordinem , ad pie mouendos fidelium animos , aptissimum redegerit ; illaque Christi fidelibus , ad spiritualem consolationem , & profectum magnopere utilia , & salubria esse , non solum fama , ex plurimis locis allata , prædictus Franciscus Dux didicerit ; sed etiam experimento manefito , cum Barcinone , tum Valentie , tum Gandia , id compertum habererit . Quare idem Franciscus Dux nobis humiliter supplicari fecit , ut documenta , & spiritualia Exercitia præ-

A

dicta ,
011642

2

dicta, quo latius eorum fructus pateat, & plures Christi fideles, maiori cum deuotione ad vten-
dum illis, inuitentur, examinari facere: &, si ap-
probatione, & laude digna inueniremus, appro-
bare, & laudare, aliasque in præmissis opportu-
ne prouidere de benignitate Apostolica digna-
remur. Nos igitur, qui documenta & Exercitia
huiusmodi examinari fecimus, & que testimo-
nio, ac relatione, dilecti filii nostri, Iohannis
Tit. S. Clementis, Presbyteri Cardinalis Bur-
gensis Episcopi, ac haereticæ prauitatis Inquisi-
toris, & venerabilis Fratris nostri Philippi Salu-
ciarum Episcopi, ac dictæ Vrbis nostræ in spiri-
tualibus Vicarij generalis, nec non dilecti filij
Ægidij Foscararij, nostri Sacri Palatij Magistri,
nobis desuper facta, pietate, ac sanctitate plena,
& ad ædificationem, & spiritualem profectum
fidelium valde utilia, & salubria esse, & fore
comperimus: debitum etiam respectum ad fru-
ctus vberes, quos Ignatius, & ab ipso instituta
Societas præfata in Ecclesia Dei vbiique gen-
tium producere non cessant; & ad maximum
adiumentum, quod ad id prædicta Exercitia at-
tulerunt, non immerito habentes: huiusmodi
supplicationibus inclinati, documenta, & Exer-
citia prædicta, ac omnia & singula in eis conten-
ta, auctoritate prædicta, tenore presentium, ex
certa scientia nostra, approbamus, collauda-
mus, ac presentis scripti patrocinio, communi-
mus. hortantes plurimum in Domino, omnes

A. 2. b.
S. 2. 110

& fin.

3

& singulos utriusque sexus Christi fideles vbilibet constitutos, vt tam pijs documentis, &
Exercitijs vti, & illis instrui deuote velint. Nec
non concedentes, vt huiusmodi documenta, &
spiritualia Exercitia imprimi, a quounque bi-
bliopola per prædictum Ignatium eligendo, li-
bere & licite valeant. Ita tamen, vt post primam
editionem, sine consensu eiusdem Ignatij, vel
successorum eius, nec ab hoc, nec ab alio omni-
no, sub excommunicationis, & 500. ducat. pijs
operibus applicandorum, poena imprimi pos-
sint. Ac mandantes nihilominus vniuersis, & sin-
gulis locorum ordinarijs, ac personis in Eccle-
siastica dignitate constitutis, & cathedralium,
ac metropolitanarum Ecclesiarum Canonicis,
& earundem ordinariorum Vicarijs, in spirituali-
bus, generalibus, & officialibus vbiilibet consti-
tutis, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum,
per se, vel alium, seu alios cuiusvis de Societate
prædicta, vel alijs, quorum intererit in præmissis
spiritualibus Exercitijs, efficacis defensionis pre-
sidio assistentes, faciant auctoritate nostra, illos
dicta concessione, & approbatione pacifice frui,
& gaudere; non permittentes eos, per quoscun-
que, contra presentium tenorem quomodolibet
molestari: contradictores quoilibet, & rebelles,
per censuras, & poenas Ecclesiasticas, ac alia op-
portuna iuris remedia, appellatione postposita,
compescendo: Inuocato etiam ad hoc (si opus
fuerit) auxilio brachij secularis. Non obstanti-

A. 2. b.

bus fel. rec. Bonifatij Papæ VIII. prædecessoris nostri de vna, & Concilij generalis de duabus dietis, dummodo ultra tres, aliquis auctoritate praesentium non trahatur; & quibusuis alijs Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ceterisque contrarijs quibuscumque. Aut si aliquibus communiter vel diuiniſim, ab eadem sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per litteras Apostolicas, non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum, de indulto huiusmodi mentionem. Volumus autem, quod praesentium literarum transumptis, manu Notarij publici subscriptis, & sigillo alicuius Praelati, seu personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ, munitis, plena fides ubique habeatur, & illis stetur, tam in iudicio, quam extra, ac si originales litteræ exhiberentur, & ostenderentur. Datum, Romæ apud Sanctum Marcum, sub annulo Piscatoris, die ultimo Iulij, Millesimo quingentesimo quadragesimo octauo, Pontificatus nostri Anno XIV.

Blo. El. Fulginen.

Tessimonia eorum, quibus censura Exercitiorum est commissa.

In prima translatione.

Legimus omnia in volumine hoc digesta, nobisque valde placuerunt, & ad animarum salutem in primis conducibilia sunt visa.

Cardinalis Burgensis.

Concedimus, ut opus hoc, omni laude dignum, & Christianæ professioni valde proficuum, imprimatur.

Philippus Vicarius.

Non poterunt tam sancta Exercitia non maximum commodum praestare cuilibet studioso. Ideo obuijs etiam vlnis amplectenda sunt.

F. Aegidius Foscararius, Magister Sacri Palatij.

In secunda translatione.

Legimus spiritualia hæc Exercitia, placentq.
nobis valde: & digna iudicamus, quæ ab om-
nibus orthodoxæ fidei cultoribus recipiantur
& magnificantur.

Cardinalis Burgensis.

Concedimus, ut opus hoc, omni laude di-
gnum, & Christianæ professioni valde profi-
cuum, imprimatur.

Philippus Vicarius.

Cum nequeat subsistere diu Christiana reli-
gio sine exercitijs, & meditationibus aliquibus
spiritualibus (in meditatione enim, inquit va-
tes, exardescit anima mea) nullas arbitror ma-
gis opportunas his, quæ proculdubio ex scriptu-
rarum studijs, & longo rerum vnu natæ sunt.

*F. Aegidius Foscariarius, Magister Sacri
Palatiij.*

7
*Quidam de Societate Iesu, deserto lectori eiusdem
Societatis. S. in Domino.*

Ec. documenta, ac spiritualia,
Exercitia, quæ non tam à libris,
quam ab vñctione sancti Spiritus,
& ab interna experientia, & vnu
tractandorum animorū edocuntur,
noster in Christo Pater M. Ignatius de Loyola,
Societatis nostra institutor, & Praepositus Ge-
neralis (ut præmisum est) compofuit, ab idio-
mate Hispanico in Latinum, duobus modis
sunt verba: altera versio, non solum sensum
seniui, sed pene verbum verbo: altera (qua vi-
sa est præfcrendæ) sensum tantum sensui, sed fi-
deliter reddebat. Cum autem Exercitia hac,
ut satisficeret quorundam, & præcipue Illustrissi-
mi Duciis Candia, Francisci de Borgia deuotio-
ni, qui optabat approbari ea Sedis Apostolica
auctoritate, quæ iampridem & spiritualis plu-
rimorum, omnis generis, & conditionis homi-
num profectus (qui per ea spiritum Domini vel
hauerant, vel mirum in modum auxerant)
vbiique approbauerat: cum, inquam ante ap-
probacionem summi Pontificis, definitis con-
foribus videnda proponerentur, vtraque transla-
tio eis est oblata: & licet omnino libera censu-
re eorum subjecerentur, vt adderent, minue-
rent, mutarent, prout in Domino videretur,
tamen, ne verbo quidem mutato, vtranque ver-

A 4 sionem

Qui-

sionem (quod testimonij eorumdem in archetypis exemplaribus patet) approbatunt. Quod ad impressionem antinet, hoc te, pie lector, monitum velim, non ijs, qui tantum lecturi Exercitia, sed qui facturi, vel potius alijs tradituri sunt, esse hoc laboris, & operæ impensum. Cum enim ad fructum vberem capieandam parum sit legisse, nisi strenue quis in eis se exercurit, & magistrum in rebus spiritualibus versatum sit natus: conitat non eo animo impressa esse, vt passim in vulgus emanarent: sed cum laboriosum nimis esset, nec sine magno temporis, & impensarum dispendio, tam multa exemplaria manu scribere, quibus ad Societatis ipsius volumen opus erat, & vt varietate, & erratis plurimis (qua in manu scriptis deprehendi solent) deuictatis, indubitate fidei exemplaria suppeterent, typis hoc opus excusum est: sed omnia excusa, volumina in potestatem Societatis, ad ipsius, vt diximus volumen (ita vt nec vendi, nec excludi libili possint) sunt redacta. De his te monere, pie lector (si forte minus innotuerant) cum perspecta mihi sint predicta omnia, offici mei esse duxi. Vale in Domino. Roma sexto. Idus Augusti. 1548.

◎第五章 五言律詩

ANNOTATIONS

Quædam aliiquid afferentes intelligentiæ ad
Exercitia spiritualia , quæ
sequuntur ,

*Vt iuuari possit tamis, qui ea traditus est,
qudm. qui accepturus.*

Rima est Annotatio: quod ipso
nomine spiritualium Exercitio-
rum, intelligitur modus quilibet
examinandi propriam conscientia-
m: item meditandi, contem-
plandi, orandi secundum men-
tem, & vocem: ac postrem alias quascunque
spirituales operationes tractandi, ut dicetur de-
inceps. Sicut enim deambulare, iter facere, &
currere, exercitia sunt corporalia: ita quoque
prparare, & disponere animam ad tollendas af-
fectiones omnes male ordinatas; & ijs sublatibus,
ad querendam, & inueniendam voluntatem
Dei, circa vita sua institutionem, & salutem
anima, Exercitia vocantur spiritualia.

Se-

Quid praestandum tr. dienti exerc.

Secunda est: quod ille, qui modum, & ordinandum alteri tradit meditandi, siue contemplandi, fideliter narrare debet meditationis, seu cōtemplationis historiam, percursis obiter dunataxat punctis illius praecipuis, & adiecta solum breui declaratiuncula: vt is, qui meditaturus est accepto veritatis historice primū fundamento, discurrat postea, & ratiocinetur per scipsum. Ita enim fiet, vt dum aliquid inuenierit, quod elucidationem, vel apprehensionem historie aliquanto maiorem prebeat (siue ex discurso proprio, siue ex diuina mentis illustratione id contingat) gustum delectabiliorem, & uberiorum fructum percipiat, quam si res ipsa eis ab altero diffusius narrata, & declarata esset. Non enim abundantia scientia, sed sensus, & gustus rerum interior desiderium anima explore soleret.

*Vbi maior
guerentia.*

Tertia est: quod, cum in sequentibus omnibus Exercitijs spiritualibus utamur actibus intellectus, quando discurrimus voluntatis vero, quando afficiimur aduentendum est in operatione, quia praeceps est voluntatis, dum voce, aut mente cum Domino Deo, vel Sanctis eius colloquimur, maiorem exigere nobis reuerentiam, quam dum per vnum intellectus, circa intelligentiam potius moramur.

Ordo hebdomadarum moderari possit.

Quarta est: quod licet Exercitijs sequentibus, assignentur quatuor hebdomadas, tandem Exercitorum partibus, singulæ singulis respondentibus, videlicet, vt in prima hebdomada

da

INTELLIG. EXERCIT.

11

da fiat consideratio de peccatis: in secunda de D.N. IESV Christi vita, usque ad ingressum eius in Hierusalē die Dominica Palmarum: in tertia de Passione eiusdem: in quarta de Resurrectione, & Ascensione, adiectis tribus brandi modis: non tamen ita accipienda sunt dictæ hebdomadas, vt necesse sit in quaquam continere septem vel octo dies. Cum enim contingat alios alij tardiores, vel promptiores esse ad consequendum id, quod quarunt (puta in prima hebdomada contritionem, dolorem, & lachrymas de peccatis suis) aliquos etiam plus, aut minus agitari probari que varijs spiritibus: expedite nonnumquam succidi hebdomadam quamcumque, vel extendi, iuxta materię subiectę rationem. Solet tamen totum Exercitorum tempus triginta dierum, aut circiter, spatio concludi.

Quinta est: quod mirum in modum iunctur, qui suscipit Exercitia, si magno animo atque liberali accedens, totum studium, & arbitrium suum offerat suo Creatori, vt de se, si quis omnibus id statuat, in quo ipse potissimum seruire possit, iuxta eiusdem beneplacitum.

*Quid Exer.
cita facien-
ti.*

Sexta est: quod tradens Exercitia, si animaduertat ei qui recipit, nullas incidere spirituales animi commotiones, vt sunt consolaciones, vel tristitia, neque diuersorū spirituum agitations; sedulo debet precontari, an ipsa Exercitia prescriptis agat temporibus, & quibus modis, an etiam obseruet diligenter cunctas addiciones,

*Quid cum
nullæ animi
motions.*

nes, & de singulis ratio postuletur. Porro de consolationibus, & desolationibus infra tractabitur. pagina 119. De additionibus vero pagina 42.

Quid cum tentatio, & desolatio.

Séptima est: quod is, qui alterum exercendum scurat, si eum videat desolatione affici, seu tentatione; cauere debet, ne se durum, vel austерum ipsi exhibeat, sed mitem potius, ac suauem praeser, confirmato eius animo ad agendum strenue in posterum; detectisque inimici nostri versutis, eum ad consolationem studeat disponere tanquam breui subsecuturam.

*Reg. pro de-
solatione, &
confolatio-
ne.
* b*

Octava est: quod circa consolationes, & desolationes fumentis Exercitia, & circa astutias inimici, poterunt vsu esse regula, que * in prioribus duabus hebdomadis habentur, de varijs spiritibus internoscendis.

*Quid cum
inexpertio E-
xercitiorum.*

Nona est: quod quando exercendus est quispiam spiritualium rerum inexpertus, vnde contingat, eum in prima hebdomada craf- sis quibuldam, apertiq. tentationibus vexari, ostensio iam inde prosequendi obsequij diuini certis impedimentis (cuiusmodi sunt molestia, anxietas, pudor, timor, habita honoris mundani ratione) tunc illi, qui eum exerceri docet, supercedendum est vsu regularum, que ad secundam hebdomadam pertinent, de discretione spirituum, & ijs vt endu solis, qua in prima dantur. Quia quantū alter ex his accepturus est cōmodi, tātundem ex illis dispendij referret ob subtilitatem rei, & sublimitatem, que est supra eius captiu-

Deci-

Decima est: quod qui exercetur, si tentationibus iactetur, boni speciem præfarentibus, tunc muniendus est per dictas regulas hebdomadæ secunda. Humanani generis inimicus, per boni speciem, eos vt plurimum opungat, qui antea in via vita, quam illuminatiuam appellant, respondente Exercitijs secundæ hebdomadæ, fuerint potius verfati, quam in altera, quæ purgatiua dici solet. * atque per * c Exercitia prima hebdomadæ comprehenditur.

Vndeциma est: quod exercenti se in prima hebdomada, expedit nescire, quid in secunda sit acturus: sed ad consequendum illud, quod tunc querit, acriter laborare, perinde ac finihil boni postea esset reperturus.

Dodecima est: quod admonendus est is, In quotidiano qui exercitatur, vt cum in quotidiano quies animi quolibet exercitio, ex quinque infra describindis, expendi debeat unius hora tempus; curet semper animi quietem in hoc reperiire, quod plus temporis potius, quam minus insumpsisse sibi concius sit. Frequens est enim Dæmoni hoc agere, vt præfixum meditationi vel orationi temporis spatium decurteret.

Decimatertia est: quod cum facile sit ac leue, affluente consolatione, integrum contemplationis horam traducere: difficultatum est contra, incidente desolatione: idcirco aduersus tentationem, ac desolationem semper pugnandum est, producto vitra præfinitam horam

*Exercitio té-
pus produ-
catur.*

UNIVERSIDAD DE NUEVO LEÓN

Biblioteca Valverde y Tellez

exercitio, vincendi gratia. Ita enim non solum discimus resistere aduersario, sed eum etiam expugnare.

Vbi frano
vendum in-
feruentiori-
bus.

Oratio vota
facienda.

Tempore
Exercit. ne-
mo impella-
tur ad pau-
petatem.

Decima quarta est: quod si vacans Exercitijs cernarur consolatiōne multa, & feru-
re magno ferri, obviandum est, ne promisso aliquo, vel voto inconsulte ac precipitanter factō,
se obstringat: Idq. tanto fuerit diligenter prae-
uertendum, quanto ille ingenij esse instabilioris
perspicitur. Quamuis enim viñus alterum iuste
mouere possit ad ingressū religionis, in qua emit-
tenda sint obedientia, paupertatis, atq. casti-
tatis vota; quamvis præterea maioris meriti sit opus
ex voto quam sine voto factum; plurima nihi-
lominus ratio habenda est conditionis propriæ
personarum. Item attente est considerandū, quid
commodi, vel incommodi possit occurrere, ad illud
præstandum, quod aliquis promissurus sit.

Decima quinta est: quod tradens Exercitia
non debet alterum impellere ad pauper-
tatem & promissionē eius, magis quam ad oppo-
situm: neq. ad hoc potius, quam ad illud insi-
tutum vite; quia licet extra Exercitia licitū sit,
& pro merito ducendum, si quis calibatum, reli-
gionem, & aliam quamcumque Euangelicam
perfectionē amplecti suadeat ijs omnibus, quos
ex personarum, & conditionum ratione proba-
bile sit fore idoneos: longe tamē conuentientius,
meliusque est, inter Exercitia ipsa id non atten-
tare; sed Dei potius voluntatem querere, atque

153
153

præ-

præstolari, donec ipse Creator, ac Dominus no-
ster anima fibi deuota se se communicet, eamq.
amplexans ad sui amorem, laudem & seruitium
disponat, prout maxime sit esse commodum.
Quapropter dictanti Exercitia standum est in-
quodam æquilibrio, sinendumque, ut citra me-
dium, Creator ipse cum creatura, & hæc vicis-
sim cum illo rem transigat.

Decima sexta est: quod, vt Creator ipse, Do-
minusq. noster in Creatura sua certius ope-
retur, si accidat animam ad aliquid minus rectū
affici, atque inclinari, summopere ac totis viri-
bus nitendum est in contrarium (vt puta, si ad
officium vel beneficium adipiscendum aspiret,
non diuina gloria, aut communis animarum sa-
lutis causa, sed commoditatis sue, negotio-
rumque temporalium duntaxat) tunc affectus
ad oppositum impelli debet, per assiduas ora-
tiones, & alia exercitia pia, in quibus à clemen-
tia Dei oppositum petatur: videlicet, hunc vt il-
le animum offerat ipsi Deo, se tale officium vel
beneficium, aut aliud quiduis, iam non appete-
re, nisi priorem affectum adeo mutauerit, vt ni-
hil iam omnino desiderer, vel possideat alia ex-
causa, quam diuini cultus, & honoris.

Decima * septima perutilis est: quod scilicet * d
tradens Exercitia, inquirere, ac scire nolēs
proprias alterius cogitationes, & peccata; super
est; vt certior factus fidelerit de cogitationibus
a vario spiritu immisso, & ad maius, aut minus
bonum

Quid cum
ad aliquid
minus rectū
afficitur.

Quid cum
variaz cogi-
tationes.

bonum trahentibus, spiritualia nonnulla Exer-
citia illi præscribat præsenti animæ necessitatí
opportuna.

Quomodo
accòmodan-
da Exercit.
& exercitent
attemperan-
da.

Decima octaua est: quod iuxta eius, qui exer-
cetur, habitudinē, puta pro cte, doctrina,
vel ingenio, accommodari debent Exercitia: ne
cui rudi aut imbecilli, seu debili ea imponantur,
qua ferre nō possit citra in commodum, nedum
ad profectum suum affumere. Similiter prout
cuique in animo est sese disponere, impatiend-
um id demum est, quod eum potissimum iuuare
possit. Propterea ei, qui se instruunt taxat
postulat, & ad gradum aliquem perducit, in quo
animus suus conquiccat; tradi potest particu-
lare primum examen infra positum, pag. 22, de-
inde generale pag. 23. simulque modus orandi
mane per horæ dimidium, ex præceptorum Dei,
& peccatorū mortaliū consideratione, de qua
pag. 90. Suadendum etiam fuerit, vt octauo quo-
que die peccata sua confiteatur, & quindecim
dierum interruo, vel octo potius, si affectus
impellat, sumat Eucharistia Sacramentum. Ita
exercitationis ratio proprie competit rudiori-
bus, seu illiteratis, quibus infuper exponenda-
erunt singula præcepta Dei, atque Ecclesiæ;
mortalia peccata, cum quinque sensibus, &
operibus misericordia. Itidem si is, qui tradit
Exercitia, alterum viderit debilis esse naturæ, ac
parum capacis, vnde modicus prouentus, & fru-
ctus sperari queat, satius fuerit aliqua ex dictis

mīmōd

le-

leuitoribus Exercitijs ipsi præscribere, vsque ad
confessionem peccatorum: postea nonnulla con-
scientiæ examina, & methodum confessionis fre-
quentioris dare, quibus iam paratum sibi ani-
mæ profectum seu lucrum tueri poscit. Non erit
autem progrediendum ad electionum dictam-
ina, aliorumve, quam primæ hebdomadæ Exer-
citiorum: quoties præfertim alij adiungunt maiori
cum fructu exercitandi, nec omnia omnibus
præstare temporis permittit angustia.

Decima nona est: quod hominē negotijs pu-
blicis, vel alijs conuenientibus districto, siue
ingenio, siue literis prædictis sit, suppeten-
te ipsi hora vna & dimidiâ diebus singulis ad su-
menda nonnulla Exercitia; exponendum primo
erit, quem in finem homo creatus sit: deinde
per horam dimidiâ examen particolare, deinceps
generale cum modo rite confitendi, su-
mendique sancti Sacramenti, tradi ei posunt:
præscribendo etiam, vt mane per triduum,
spatio vnius horæ meditationem agat de pri-
mo, secundo, ac tertio peccato, vt docetur,
pagina 32. Postea per alios tres dies eadem
hora de processu peccatorum vt pagina 36. Per
alios totidem de penit., qua peccatis respon-
dent pagina 39.

Dictanda quoque illi erunt intra totum di-
tarum trium meditationum tempus, decem-
additiones illæ, qua habentur, pag. 42.

Obseruabitur eadem meditandi ratio circa

B

my-

Quid cinn
homine pu-
blicis nego-
tij districto.

mysteria Domini Nostri Iesu Christi, que infra
in ipsissimis Exercitijs late explicatur.

Quid cum liberio à negotijs & fructu
consequi cupientem .
Vigesima est: quod ei, qui à negotijs liberior
est, & fructum consequi spiritualem optat,
quam posset maximum, tradenda sunt omnia.
Exercitia eodem, quo procedunt, ordine (& qui-
dem scribi rerū capita , ne excidant ē memoria
expedit) In quibus (secundum successum com-
muniorem) tanto maiorem faciet progressum
spiritualis vita, quanto magis ab amicis, notisq;
omnibus, & ab omni rerum humanarum solici-
tudine se se abduxerit: vt si ab ædibus pristinis
migret in domum, cellamve aliquam secreto-
rem, vnde ipsi liberum securumque sit egredi ad
matutinum, sacrum Missæ, vel ad vesperarum of-
ficium cum libuerit, audiendum, ab illo que familia-
ris cuiusquam interpellatione. Ex qua quidem
loci secessione inter alias multas commoditates
haec tres præcipue consurgunt. Prima, quod ex-
clusis amicis & familiaribus, negotijsque minus
recte ordinatis ad Dei cultum, gratiam apud
Deum non mediocrem meretur. Secunda, quod
per huiusmodi secessum intellectu minus quam
antea distracto in diuersas partes, sed collecta
redactaque omni cogitatione ad rem unam, scilicet
ad obsequendum Deo Creatori suo, & salu-
ti animæ sute consulendum, multo liberius, ac
expeditius utitur naturæ viribus in querendo
eo, quod desiderat tantopere. Tertia, quod
quanto se magis reperit anima segregatam, ac
solita-

solicitariam, tanto aptiorem seipsum reddit ad
querendum, attingendumque Creatorem, &

Dominum suum: ad quem iniuper, quo
proprius accedit, eo melius ad
suscipienda bonitatis
diuinæ dona di-
sponitur.

